

Sted, og hvis denne Enighed ikke opnaaedes, vilde Alt blive ved det Gamle, saa skal jeg til- lade mig at fremhæve, at det forekommer mig, at den ærede Ordfører er gaaet ud fra en Forudsætning, som ikke er berettiget; vi ere nemlig aldeles ikke berettigede til at antage, at Statsmagterne ikke ville blive enige. Der- som vi ikke i Alt, hvad vi beslutte, forudsætte det som givet og naturligt, at alle Statsmagter ville handle fornøftig og rigtig, saa vilde vor hele Forfatning være bygget paa falske Prin- ciper; det er den naturlige Forudsætning, at de forskjellige Statsmagter gjensidig antage om hinanden, at de hver især ville det, som er fornøftigt og rigtigt, og det som fremmer Sta- tens Vel.

Sjæberning: Dette Sidste er dog ikke den almindelige Betragtning, idet vi idag have hørt en Minister sige, at Bestyrelsen havde egentlig ingen væsentlig Interesse i, at der bliver revideret ordentlig, og at Ministeriet kun da, naar det stillede sig paa Rigsdagens Standpunkt, havde en levende Interesse derfor, thi ellers var det ligegyldigt, ellers kunde det ønske, at Revisionen var slap (Sudenrigs- ministeren: Nei!). So, den ærede Mi- nister har sagt det med rene og skjære Ord (Nei! So!). Jeg er overbevist om, at Rigs- dagstidenden skal holde disse Ord fast; jeg indrømmer, at jeg troer, at de vare let hen- kastede, udenat Udtrykkene være tilbørlig over- veiede; thi det kan ikke være Ministerens Me- ning. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvor- ledes man i Dieblisset let kan komme til at see Sagen forskjellig fra de forskjellige Stand- punkter; Ministeriet kan til en vis Grad saa- ledes beherskes af sine undergivne Embeds- mænd, at det, trykket af den Tanke at undskyde Mænd, som i lang Tid have været i dets Tjeneste, bliver ganske anderledes utilbøieligt til at foretage Reductioner, Nedsættelse i Embeds- mændenes Antal o. s. v., end Repræsentationen, og dog kan, det være fornøftigt, hvad Repræ- sentationen i flige Tilfælde vil, men den har ikke Magt, som vore constitutionelle Forhold efterhaanden have udviklet sig, til at gjøre sin Mening gjældende. Under enhver Omstæn- dighed er, hvilken Betragtning man end anseer

for den rigtige, det Kløge ogsaa her det For- nøftige, og det Kløge er at drage Omfjerg for, at vi, naar Revisionen af Loven skal foregaae, lide saa lidt som muligt under et Tryk, og at vi altsaa her ikke bringe noget Unødvendigt ind, om hvilket vi ikke vilde, om vi atter kunne bringe det ud, saafremt vi til den Tid ville det. Fra Bevillingsmyndighedens Stand- punkt er det forstandigt nu, efterat Lønnings- loven er udkommen, ikke at indbrømme een fast Løn mere, men kun give Ministeriet de Penge- midler, som ere nødvendige til at naae det samme Formaal, og da jeg idag hørte den ærede Minister sige, at han Intet ønsker hellere end at formindske de fastansatte Embedsmænds Antal, saa tænker jeg ogsaa, at han ikke ønsker Noget hellere end at bevise det i Gjærningen, ved ikke her at kræve fast Lønnede Embeds- mænd, men idetmindste forsøge paa at komme igjennem med det, som her tilbydes. Men jeg skal gaae meget videre, jeg bliver ikke staaende ved at sige: Forsøg det, det er maaskee ikke det Bedste; men jeg siger, at det er det Bedste; og jeg vil henvende mig til enhver af de ærede Herrer og spørge, om de ikke, naar de have Valget imellem Mænd, hvis Ansættelse og Vedbliven i Tjenesten i en væsentlig Grad ikke beroer paa En selv, og imellem Mænd, som man selv vælger og ansætter og, naar man er utilfreds med deres Tjeneste, afskediger, om de da ikke vælge de Sidste; hvem bør man tage, enten den, som halvt om halvt bliver En paa- tvungen ved forskjellige Forhold, ved læn- gere Tjenestetid, ved ministerielle Duster, ved Duster fra andre Sider, kort sagt, af mang- foldige Grunde, og som, naar han engang er udnævnt til Embedsmand, ikke kan staffles bort, uden for en overordentlig stor Ubuelighed, eller den, til hvem man, i det Dieblis, han ikke paa en fyldestgjørende Maade tilfredsstiller de For- bringer, som kunne gjøres til ham, kan sige: Tak, nu ere vi færdige, hvorefter man vælger en Anden? Jeg troer ikke, at Valget er tvivls- somt, jeg troer, at Enhver vil sige, saaledes som Tilfældet er i det private Liv: Jeg vil forbeholde mig Myndighed over mine Under- givne, jeg vil vælge dem selv og kunne af- skedige dem, naar jeg vil.